

dem fra den Kommune, hvor de have begaaet disse Forbrydelser, og henvise dem til en bestemt anden Kommune — en Forholdsregel, som jo kendes alle Vegne og kan være meget praktisk —, anvises der Mulighed for en anden Udvej, som maa ske er nok saa praktisk, nemlig den, kun at eksternere de vedkommende fra den Kommune, hvor de have begaaet Forbrydelsen, og i øvrigt overlade til dem selv at vælge Opholdsstedet for deres lovlige Virksomhed.

Endelig skal jeg et Øjeblik omtale de Forandringer, der ere indførte med Hensyn til unge Mennesker og Børn. Der maa jeg, som jeg før bemærkede, billige, og alle ville sikkert billige, at den særegne offentlige Legemsstrafs Anvendelse paa disse Personer er bortfalden, og at man der gaar de Veje, som Børneloven har anvist. I den Henseende har der maattet gøres nogle Forandringer med Hensyn til Bestemmelserne om Varetægtsfængsel, der slet ikke maa anvendes paa Børn under 14 Aar, som jo ikke kunne straffes efter, at den kriminelle Lavalder er sat op til 14 Aar. Og Varetægtsfængsel bør heller ikke gerne anvendes paa unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar. Bestemmelsen om, at man kan overfor dem anvende noget andet i Stedet for Fængsel, er fuldkomment i Overensstemmelse med Principperne baade i Børnelovgivningen og i Loven om Rettens Pleje, hvor tilsvarende Bestemmelser for de unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar findes. Jeg forudsætter, at Meningen med den i Folketinget indsatte Bestemmelse om, at de, som ere under 14 Aar, kunne i Stedet for at fængsles sættes under Tilsyn, er, at det, naar der anstilles en Straffeundersøgelse med Hensyn til en Lovovertrædelse, begaaet af et Barn under 14 Aar, da er Retten, som træffer Bestemmelse om, hvad der skal træde i Stedet for Varetægtsfængsel. Meningen er vel ikke en saadan, at den kommer i Modstrid med det Forhold, at Værgeraadet har en Beføjelse til efter eget Initiativ at gribe ind. Jeg forudsætter, at intet strider derimod, idet det nemlig er under en bestemt Forudsætning, at Værgeraadet kan gribe ind eller griber ind af eget Initiativ, det er, naar Barnets Lovovertrædelse bundet i sædelig Fordærvelse eller Vanrøgt. Der kan jo forelige

Lovovertrædelser af Barnet, som slet ikke have denne Karakter, og det er vel, formoder jeg, til disse Tilfælde, at Bestemmelserne, som nu findes i denne Lov, sigte, saa at det ikke er Meningen at fortrænge Værgeraadene fra deres lovlige Virksomhed. I hvilket Omfang de ville gøre det, beror jo paa Værgeraadenes eget Initiativ.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa alle de andre Enkeltheder, hvorved der er sket Forandringer i den gældende midlertidige Lovs Bestemmelser, de ere udførligt omtalte i Bemærkningerne til Lovforslaget og ere i høj Grad naturlige og rimelige; for øvrigt angaa de slet ikke store og vigtige Punkter. Jeg skal derfor slutte med at gentage, at Lovforslaget, som det nu foreligger, egner sig til Vedtagelse, og at det vil være et virkeligt Hul, hvis den gældende Lov skulde ophøre og udløbe uden at have faaet en Afløser af væsentlig lignende Indhold. Dertil vil jeg altsaa tillade mig at anbefale det.

Johansen: Det er slet ikke behageligt at skulle tale bagefter det ærede kongevalgte Medlem (Goos), for naar man har tænkt, at der var et eller andet, man gerne vilde have frem, er det taget med altsammen, og især paa dette specifikke Omraade er der ikke noget at gnave bagefter. Jeg vil dog alligevel gøre et Par Bemærkninger.

Det har undret mig, at denne Lov er bleven kaldt Pryglelov, eftersom Loven tværtimod afskaffede en Masse Prygl. Vel ved jeg, at den indførte til Gængæld Legemsstraf for Personer mellem 18 og 55 Aar. Jeg stemte for denne Legemsstraf den Gang, og jeg vilde gøre det med samme Glæde igen, hvis denne Straf var bleven bibeholdt. Straffen har ikke været idømt eller gennemført ret mange Gange, men hvor megen Indflydelse den har haft som afskrækkende overfor dem, som kunde blive idømt Straffen, ved man ikke, og det kan man ikke paavise. Naar det ærede kongevalgte Medlem sagde, at disse Bøller ere meget lovkyndige, er det rigtigt, de forstaa akkurat at maale ud den Straf, som de vide kan tilkomme dem efter den Handling, de have udført. Man gaar altsaa der ud fra, at de tænke alvorligt over